

[Kai Moltke.]

maliseringen af forholdet til DDR, kommer man med recepten: hele det tyske spørgsmål skal ordnes på en europæisk sikkerhedskonference. Ja men er man nu fra de partiers side, der her deltager i debatten, så fuldstændig sikker på det? Det kunne jo tænkes, at normalisering af de europæiske problemer blev ordnet i to omgange, først gennem de sikkerhedsforanstaltninger, der skal til, og, når dette er bragt til side, når forudsætningerne er skabt, så måske i anden omgang ved den endelige juridiske fastlæggelse af en tysk fredstraktat. Jeg tror, man binder sig selv, hvis man her så at sige vil lade to vidt forskellige problemer bringe under én hat, for det kunne jo være, at man, netop når det drejer sig om problemerne om europæisk sikkerhed og deres løsning, i virkeligheden her har hovednøglen, der gør det muligt at gå videre frem i europæisk afspænding.

Det andet problem, som dukker op her, og som har praktisk betydning, er jo noget lige så vigtigt. Hvordan kan man i regeringspartierne, og hvordan kan den socialdemokratiske ordfører, hr. Per Hækkerup, tænke sig, at der skulle træde en sikkerhedskonference sammen — for en sikkerhedskonference må vel være en konference med repræsentanter for suveræne stater — og at man på forhånd siger: udelukket fra en sådan drøftelse af sikkerhedsproblemerne er DDR og DDRs regering? Det er straks at slå bremserne i; det er straks at skabe hindringer for, at man virkelig når frem til en afspænding. Når man går i gang med sikkerhedsproblemerne og forhandlingerne herom, er det jo ganske givet, at der kun kan foretages indbydelser, kun kan arbejdes ud fra status quo i Europa, som er grundlaget for den givne magtbalance mellem stormagterne på dette kontinent; derfor tror jeg lige så godt, man kan tage tyren ved hornene, og jeg forstår i og for sig ikke hr. Gert Petersens og hans partis tilbageholdenhed, hvor det drejer sig om disse problemer.

Jeg tror endvidere, man skal tage endnu én faktor med. Man taler her om at være bundet af NATO-aftalen. Ja men vi befinder os snart i foråret 1968, og NATO-aftalen udløber i 1969. Måske skulle vi tage praktisk fat på problemet om, hvordan man

skal revidere holdningen til gældende NATO-aftaler. Én ting er jo pagten, en anden ting er de mange underaftaler, som bl. a. Frankrig har løserevet sig fra en del af, selv om man stadig vedstår pagten. Der er altså her ikke blot tale om en sammenhæng i al almindelighed, men også om enkeltproblemer inden for den ramme, som derefter stilles til debat. Jeg tror, man ville lette indkaldelsen af en europæisk sikkerhedskonference, og at man ville lette fortolkningen af regeringens standpunkt om, at en sikkerhedskonference må handle ud fra de givne, bestående grænser og forhold i Europa, hvis man tog nogle enkeltproblemer ud af den almindelige sammenhæng og foretog positive skridt.

For at pointere mit partis holdning til disse problemer ganske tydeligt og klart vil jeg foreslå, at der i punkt 2 i det af hr. Gert Petersen med flere fremsatte forslag i stedet for „konsulære“ osv. kommer til at stå „diplomatiske og konsulære forbindelser mellem de to stater og afslutning af handelstraktater mellem dem på statslig basis“.

Se, handelsaftaler på statslig basis, det er aftaler, som afsluttes mellem stater, som anerkender hinanden; det er folkerettens norm. „Konsulære forbindelser“ er selvfølgelig et noget mere udflydende udtryk, men hvorfor ikke her tage fat på grundproblemet og det, som vi i virkeligheden ønsker skal revideres, og som hr. Gert Petersen gav udtryk for skulle revideres? Derfor vil jeg foreslå, at man som nyt punkt 3 i dette forslag til folketingsbeslutning indføjer: „at tage skridt til snarlig dansk opsigelse af protokollen af 21. oktober 1954 i overensstemmelse med beslutningerne i punkt 2“, og at man så tager fat på et af format mindre spørgsmål, men et spørgsmål af stor praktisk betydning, ved at indføje som et punkt 4: „at drage omsorg for at normalisere pas- og visumregler gældende for statsborgere i DDR i overensstemmelse med de for andre europæiske lande gældende regler.“

Jeg ser med glæde, at man her i salen, og at man også i udvalget, selv om vi jo dér ikke kan blive repræsenteret, tager disse problemer op til en saglig vurdering og debat; men jeg ønsker allerede på nærværende tidspunkt at stille et forslag om